YENİÇERİ OCAĞININ KALDIRILMASI

YENİÇERİ OCAĞININ KALDIRILMASI

Yeniçeriler kuruluşu başlangıçta "Bektaşi Ocağı" geleneğinden gelen Türkler'den oluşuyorlardı. Osmanlının büyümesi ve diğer **"Gayri Müslimlerin"** de yani "azınlıklarında" devlet yönetiminde söz sahibi olması için daha sonra devşirme yoluna gidilmiştir.

Padişahın hizmetine ait yaya kuvvetlerinden olan Yeniçeri Ocağının I.Murat zamanında 1362 de son şeklini aldığı belirtilmiştir. Bu nedenle Yeniçeri ocağının I. Murat Döneminde kurulduğu kabul edilmektedir.

III. Murat Döneminde yeniçeri ocağına usulsüz asker alınması, 1620'de Yeniçeri Ağası **Mustafa Ağa'nın** bazı bahanelerle ocak içindeki disiplinli yeniçeriler ocaktan atıldı. Atılan yeniçerilerin yerine usule uygun olmayan niteliksiz alımların yeniçeri ocağının bozulmasına neden olmuştur.

Yeniçeri Ocağı 1658 yılından IV Mehmet döneminde savaşçılık özellikleri ve önemini kaybetmiş ve bir ayaklanma yuvası haline gelmişti. Sürekli ayaklanan Yeniçeriler istemedikleri padişahları ve devlet adamlarını indiriyor, hatta öldürüyorlardı.

Askerlere yakışmayan davranışlar içine giren sarhoş Yeniçeriler, zaman zaman halkın canına ve malına zarar vermeye başlamıştır. Bu nedenle de git gide halkın nefretini kazanmaktaydılar. Bu dönemlerde çok değer verilen ilmiye sınıfına yaptıkları hakaretler, halk ile ilmiye sınıfının, Yeniçerilere karşı, cephe almalarına sebep olmuştu.

19. Yüzyılın ilk çeyreğinde yönetim payitahtında oturan padişah II. Mahmud **yeniçeri ocağına** karşı birtakım tedbirler almaya başladı. Yeniçerilerin, Avrupa orduları gibi eğitilmeleri gerektiğini düşünüyordu, bu amaçla "**eşkinci**" adlı yeni bir askeri örgüt kurulmasını emretti. Böylece yeni eğitim sistemini istemeyen birçok Yeniçeri, at meydanında toplanarak önceki yıllarda olduğu gibi isyan ve ayaklanma yapmak için toplandılar. Babıali'ye saldırarak altı bin kese para aldılar.

Sadrazam Selim Paşa, vezirleri, din adamlarını, humbaracı, lağımcı, topçu ve donanma mürettebatını topladı; sancağı çıkartarak ocakla savaşılacağını bildirdi. Devlet memurları İstanbul sokaklarında dolaşarak halkı sancak altında toplamaya başladı. Bunun üzerine Yeniçeri tellaları, ocakseverleri ayaklanmaları için uyardı. Hazırlıklarını tamamlayan sadrazam, Sultan Ahmed Camii'ni karargâh yaparak halka silah dağıttı. Beyazıt ve Divanyolu'nu tutan yeniçeriler ile çarpışma başladı ve yeniçeriler At Meydanı'na çekilerek kapıları kapattılar. **Sadrazam Selim Paşa** meydan kışlasını ablukaya alarak top ateşine tutturdu. Ateş sonucunda meydan kapısı kırıldı. Kırılan kapı kanatlarından içeri hucum eden halk Yeniçerilerin üzerine saldırdı. Kaçabilen yeniçeriler kışla ve tekkelere sığındılar. Top ateşi sonrasında kışla birkaç saatte, içindeki yeniçerilerle birlikte tahrip edilerek yakılıp yıkıldı.

Ele geçirilen yeniçerilerin elebaşları sadrazam tarafından yargılanarak

boğduruldu ve cesetleri Sultanahmed Meydanı'ndaki Çınaraltı'na gömüldü. bu olayların sonucunda 6.000 yeniçeri öldürüldü, 20.000 yeniçeri ise sürgüne gönderildi. II. Mahmud daha sonra Yeniçeri Ocağı'nın kaldırıldığını, bir fermanla halka bildirdi. Yerine Muhammed'in zafer kazanmış ordusu anlamında **Asakirey-i Mansûray-ı Muhammediye** isminde yeni bir ordu kuruldu.

Fakat kurulan bu ordu tecrübesiz ve savaş deneyimi olmadığından Balkanlarda çıkan isyanları bastırmada yetersiz kaldı. Mısır Valisi' Kavalı Mehmet Ali Paşa'nın isyanını da bastıramadı. Bu nedenle Osmanlı Padişahı II. Mahmut önce Fransa ve İngiltere'den sonrasında Ruslardan yardım talebinde bulundu. Böylece Osmanlı devleti artık kendi gücüyle kendisini savunamayacak düzeyde olduğu anlaşıldı.